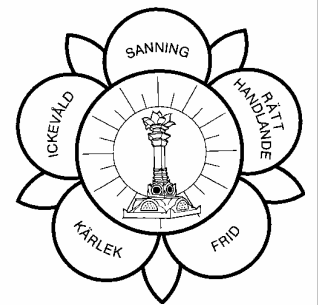
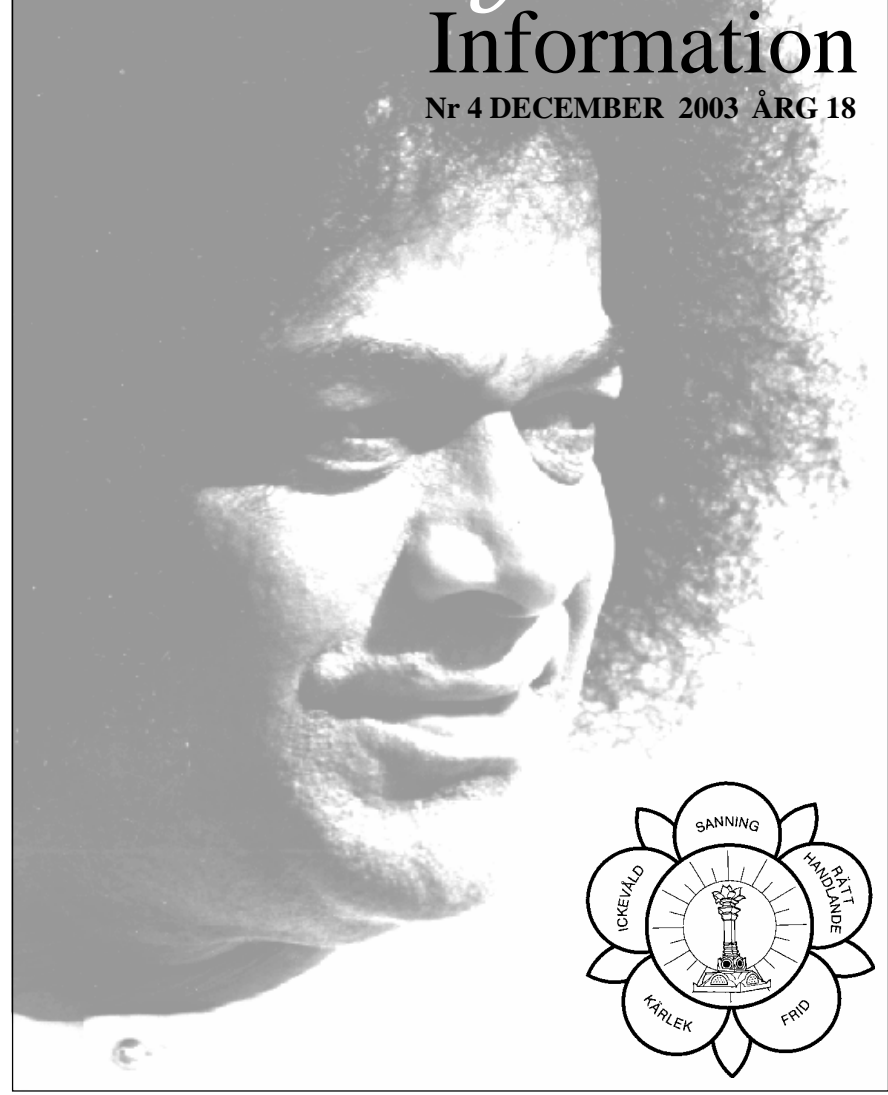

Sathya Sai

Information

Nr 4 DECEMBER 2003 ÅRG 18

Sathya Sai Baba

När människan vänder sig inåt för att förverkliga sitt sanna jag, då kommer Gud att bli påtaglig för henne. Självförverkligande är gudsförverkligande. Med andra ord är det insikten om att människan inte bara är kropp och sinne med fysiska organ, utan att det inom henne finns ett högre jag – atman eller Gud – som är skilt från dessa förgängliga ting. Detta jag är allsmäktigt, allestädes närvarande och allvetande. Förståelsen av denna sanning för er in på den rätta vägen, vilken leder till gudsförverkligande.

– Sathya Sai Baba
Ur: *Frågor och svar*, s. 34.

Det finns olika slag av hängivenhet: den som i sin enfald gråter efter mig när jag inte är fysiskt närvarande, den som överlämnar sig åt mig alldeles hämningslöst och den hängivenhet som är jämn och stark och ständigt sammanlänkad med min vilja. Jag accepterar alla dessa former av hängivenhet. Att välja mellan dem är inte din sak, för det är jag som styr dina känslor och modifierar dem. Om du försöker gå någonstans utan min vilja kommer jag att hejda dig. Du kan inte göra någonting utan mitt samtycke. Var övertygad om detta, det är den högsta hängivenheten.

– Sathya Sai Baba
Ur: *Sai Baba, den helige mannen och psykiatern*, s. 227.

Innehåll

Sathya Sai Information, december 2003

Rena sinnet och fokusera det på det gudomliga	3
Samtal med Sai Baba	11
Den inre dörren	15

RENA SINNET OCH FOKUSERA DET PÅ DET GUDOMLIGA

Ur Bagavans Dasaratal i Prasanthi Nilayam 13/10 2002.

O, människa!

*Varför irrar du omkring i ditt sökande efter Gud när Han finns inom dig?
Vänd dig inåt och du kommer att finna Honom där.
Det finns ingen större lycka än att se Gud inom sig.
Vad mer finns det att säga till denna församling av ädla själar?
(Telugu-vers)*

Ni som är Kärleken förkroppsligad!

Gudskapelse är underbar och gåtfull. Andliga sökare längtar efter att få en uppenbarelse av Gud. Därför utför de olika andliga övningar såsom sjungandet av mantran. Varje mantra är en kombination av ord med djup innebörd. Det kan finnas många betydelser av ett mantra, men vi måste välja den som passar bäst.

Kraften i det rena sinnet

De vise Dakshinamoorthi avslöjade dessa mantrans inre meningar för att göra det möjligt för sökarna att lättare förstå dem och uppleva sällhet. Han förklarade dem på ett enkelt och tydligt sätt och visade människorna andlighetens heliga väg. Han lade särskilt vikt vid tre ord: Den individu-

ella själen (jīva), Gud (deva) och sinnet (manas). Sinnet finns mellan individen (jīva) och Gud (deva). Vilken roll har sinnet där? Det har uppgiften att omvandla individen till Gud genom att sammanföra den tröga fysiska kroppen (jada) och medvetandet (chaitanya). Gud är medvetande förkroppsligat. Individen, sinnet och Gud utgör tillsammans mantrat Jivesvaraprakriti. Hur utför sinnet denna uppgift att omvandla individen till det gudomliga? Individen representeras av termen vyashti, individ, medan Gud är kosmos (samashti) förkroppsligat. Sinnet är kombinationen av individen och kosmos. Ibland använder vi uttrycket apsinnet för att beskriva sinnets nyckfullhet. Den korrekta beskrivningen är dock inte apsinnet utan den heliga mänskligheten. Sinnet fungerar som en länk mellan människan och Gud. Därför är sinnet ytterst heligt och kraftfullt. Sinnet är ansvarigt både för människans slaveri och befrielse. Sinnets makt är enastående. På grund av bristande förståelse för sinnets makt kan inte människor uppfatta Guds härlighet och storhet. De förstår inte den rätta innebörden av ordet sinne och ger det en trivial världslig betydelse. Det är nära förbundet med individen och det gudomliga. Det har egenskaper såsom renhet, tapperhet, mod och helighet. Sinnets natur och kraft är inte så lätt att förstå. Utan sinnet kan man inte rätt uppskatta värdet av den individuella själen (jīva) och Gud (deva). Det är sinnet som visar den starka kraft som förbinder individen och Gud. Man måste bemöda sig om

att förstå skillnaden mellan sinnet, individen och det gudomliga. Det rena sinnets kraft är ingenting mindre än det gudomligas kraft.

Budskapet i Vedaskrifterna och Upanishaderna

Som jag berättade igår representerar sinnet Vishnu, andningen Easwara och talet Brahma. Det sägs att Brahma uppstod ur Vishnus navel. På liknande sätt uppkom talet i sinnet. Talet har begåvats med oerhörd kraft. De fyra Vedaskrifterna, Rig Veda, Yajur Veda, Sama Veda och Atharvana Veda innehåller var och en ett djupsinnigt påstående, nämligen: Det högsta medvetandet är Brahman (Gud). Jag är Brahman. Du är Det. Självet är Brahman. Dessutom innehåller Vedaskrifterna och Upanishaderna grundsatser som Allt detta är i sanning Brahman. Den som erfar Brahman blir i sanning ett med Honom osv.

Alla dessa grundsatser är i själva verket mycket heliga och kraftfulla mantran. De är fyllda av djupa meningar som inte alla kan förstå. De kan tolkas på många sätt. De ger själva essensen i de fyra Vedaskrifterna. I själva verket innehåller varje mantra det väsentliga i alla de andra mantran. Ta t.ex. Du är Det. Jag är Brahman. När man studerar dem grundligt ser man tydligt att de betyder samma sak. Mantrat Allt detta är sannerligen Brahman förmedlar också samma sanning. Således förkunnar

alla dessa mantra väsentligen samma sanning. Äkta andlig övning är förståelse av denna enhet. Den som förstår denna enhet blir i sanning ett med Gud. Detta är Upanishadernas budskap.

Identifikation med Gud

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Först och främst måste ni inse sanningen att ni är Gud. Alla är gudomliga. Sedan kanske ni undrar: "Varför behöver man då tillbe Gud?" Ni måste tillbe Honom tills ni förstår och upplever denna enhet. Ni lever ett mycket alldagligt och världsligt liv. När så är fallet hur är det då möjligt för er att förstå den upphöjda gudomliga principen? Ni är individer medan Gud däremot är kosmisk form. Därför är det inte möjligt för individen att förstå kosmos. Varken andliga övningar eller sjungandet av mantran kan omvandla individen till kosmos. Omvandling är bara möjlig när individen identifierar sig med kosmos. Ni bör förstå denna grundläggande sanning att ni är Gud, men ni kan inte säga så om ni inte har en orubblig tro. Ni måste alltså utveckla en djup och stark tro. Ert ursprung är gudomligt och ert mål är också det gudomliga. Varje föremål i den här världen uppgår till slut i sitt ursprung. Här kommer ett litet exempel:

En krukmakare samlar lera från flodstranden, blandar den med vatten, lägger den på drejskivan och skapar krukor.

Lerkrukan kan inte hålla kvar vatten om den inte bränns i en ugn. Människan är förgänglig och värdelös som en lerfigur. Likaväl som en kruka blir stark och värdfull när den bearbetas med eld, får människan ett värde och styrka när hon förädlas och renas i visdomens eld. Vad är visdom? Visdom är att se att allt är ett (icke-dualism, advaita). Man bör förädlas i visdomens eld och uppleva icke-dualism. Guldet ökar ytterligare i värde och glans när det formas till ett vackert smycke. På samma sätt får förädlingen människans dolda gudomlighet att framträda, och den ökar hennes värde.

Födans roll i människans andliga utveckling.

Gud är känd som Hiranyagarbha, det gyllene ägget ur vilket universum uppstod. Han finns i alla. Eftersom ni är Gud förkroppsligad, kallar jag er bangaru (guld). Det är inte tillräckligt att bara äga guld. Det måste formas till ett smycke. För att kunna göra ett smycke av guld måste ni tillsätta några metaller som koppar, mässing osv. Först då blir guldet starkt, fast och stabilt. Naturvetare kan lätt förstå detta. Maten vi äter innehåller många metaller, som guld koppar, järn o.s.v.. Järn förekommer rikligast i bladgrönsaker. Vår föda ansvarar för bildandet av hundratusentals celler vilka utgör den mänskliga kroppen. Så det är födan som utvecklar och stärker vår

kropp.

Födan spelar en avgörande roll för våra andliga framsteg då den innehåller gudomlig kraft. När vi äter ren och satvisk mat hjälper det oss i vår strävan att uppleva det gudomliga. Det finns ett komplext och oskiljbart samband mellan födan, huvudet och Gud. Såsom maten blir sinnet. Endast med ett rent sinne kan man förstå det gudomliga. För att utveckla ett rent sinne måste ni inta ren och satvisk föda. Ni bör betrakta föda som Gud. Man säger *som ni tänker blir ni*. Om ni betraktar föda som enbart materia förblir den så. Beroende på er känsla genomgår den förändring.

Ta t.ex. den magnetiska kraften i kroppen. Kroppen fungerar som en generator och genom en subtil process omvandlas denna magnetiska kraft till elektrisk kraft. Detta i sin tur frambringa också ljudenergi och utvecklar också strålgång (tejas). Ett smyckes strålgång ökar ytterligare när det poleras. På liknande sätt ökar människans utstrålning med hennes renhet. Alla människor har begåvats med strålgång, känd som medvetandets kraft (chaitanya shakti).

Förädla ert Sinne genom gudomliga tankar

Om ni utforskar denna medvetenhet djupare kommer ni att kunna erfara det gudomliga medvetandet i alla människor och i all materia. Materia bör inte betrak-

tas som enbart materia. Den bör ses som själva det gudomliga. Det finns en mycket stor skillnad mellan materia och gudomlighet. Materia (padartha) står för världslig materia, medan däremot det gudomliga (parartha) står höjt över denna. Då materia betraktas som enbart materia och inte som gudomlig, förlorar den sitt värde. I själva verket värderar vi högt det som inte har något verkligt värde. Däremot värdesätter vi inte det som bör värderas högst. Det är sinnet som bär ansvaret för detta. Därför måste vi rena sinnet och fokusera det på det gudomliga. När sinnet fokuseras på det gudomliga ökar också vår strålgång (tejas). Men istället slösar vi bort mycket energi genom att fylla sinnet med dåliga tankar.

I vår tid slösar människan bort sin energi genom att hysa dåliga tankar och känslor. För att hålla dåliga tankar i schack måste man utveckla gudomliga tankar och känslor. Vad är gudomliga tankar? Ni bör betrakta varje droppe blod i er kropp som genomsyrad av gudomlighet. Föda ger kroppen blod och energi. Denna gudomliga energi måste användas på rätt sätt genom att hysa gudomliga tankar. När vi utvecklar gudomliga tankar kan vi hålla världsliga tankar i schack. Ni bör betrakta all materia som gudomlig.

Låt oss se på ett litet exempel. Anta att ni har en påse med oskald ris. Ni kan inte äta det i denna orena form. Det måste renas för att bli ätbart ris. Denna

reningsprocess innebär att man stöter riset, avskiljer skalet och avlägsnar dammet. På liknande sätt är hårt arbete en fruktbar erfarenhet. Hårt arbete ger riklig belöning. Man kan inte bli lycklig bara genom att be om det. Man måste arbeta hårt för att bli det. Ju mer man ägnar sig åt rättfärdiga handlingar, ju rikligare belönas man. Därför bör man vara beredd att arbeta hårt och förädla. Ni är studerande. Era studier förädlar er. På liknande sätt ingår ätande, promenader, sittande, springande, leende och gråtande i reningsprocessen. Hur förädlar gråtande människan? När man gråter gör man sig av med sina orenheter i form av tårar.

Förädlingsprocessen består i att acceptera allt som är gott och avvisa allt som är dåligt. Vi inandas syre och utandas koldioxid. När en vigselceremoni äger rum samlas människor i stora skolor, och det frigörs mycket koldioxid, vilket förorenar luften. Gröna blad absorberar koldioxid och avger syre. Därför brukade våra förfäder dekorera platsen för vigseln och andra ceremonier med fräscha mango- och bananblad. Tyvärr har människor glömt den djupare innebörden i sådana heliga traditioner. De pryder sina hus med plastblad eftersom dessa håller sig länge och är lätta att framställa. Världen idag lider av förorenad luft. För att vara moderna spolierar människor sin hälsa. De förstår inte att födan är helig. På samma sätt använder sig av moderna metoder för matlag-

ning och slösar därmed bort en hel del pengar. Det moderna livet har gjort dem lata. De betalar dubbelt så mycket för grönsakerna för att få dem hemkörda. Så illa står det till. Betrakta födan som gudomlig, inte som enbart materia. Var noga med att maten ni äter hjälper er att hålla er friska. Ät inte skämd mat. Den är som gift.

Studenter!

Ni bör praktisera det ni studerar. Ni har lärt er att kombinationen av väte och syre ger vatten, men vilken nytta har ni av detta i ert dagliga liv? Vad är det för mening att utföra experiment i laboratoriet om människor inte har någon nytta av dem? Resultatet av dessa experiment bör vara till nytta för människorna i deras liv. I vår tid lider människor på många platser brist på vatten. Är det möjligt att blanda väte och syre och förse dem med vatten? Nej. Det finns många floder i Indien, men hur används de? Deras vatten rinner ut i havet utan att utnyttjas till fullo. För närvarande är olika stater indragna i konflikter med varandra om vattenfrågan. Varför använder de inte det tillgängliga vattnet på bra sätt? Utnyttja floderna som flyter fram genom Indien. Indien är ett ytterst heligt och gynnat land. Det kallas *landet som har rikligt med föda (Annapurna)*, men många människor idag lider brist på föda. Hur kommer det sig? Det beror på att vi missbrukar de tillgängliga resurserna. Om vi utnyttjar dem på rätt sätt, kan både vi och våra medmänniskor leva ett lyckligt liv.

Att slösa med vatten, föda, tid energi och pengar är av ondo

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Slösa inte med något. Också när det gäller att tvätta sina händer slösar somliga bort en hel del vatten för att de öppnar kranen alltför mycket. Slöseri med vatten berör mig verkligen illa. Använd så mycket vatten som behövs. Stäng genast kranen när ni tagit vad ni behöver. Då kan ni spara vatten. Slösa inte med vatten eller mat. Ät bara så mycket som är nödvändigt. Många människor i världen dör av hunger, så i stället för att slösa med maten, ge den till dem som är i stort behov av den. Det finns de som menar att maten de kastar bort inte slösas bort eftersom hundar och andra djur livnär sig på den. Inte ens hundar skulle röra den mat som är helt skämd. I våra dagar är inte bara människor utan också djur mycket intelligenta. Först sedan de nosat på födan bestämmer de om de ska äta den eller inte. Slösa därför inte med vatten, mat, tid, energi eller pengar. Inse att tiden är mycket viktig. *Bortslösad tid är bortslösad liv.* I går pratade jag utförligt om olika ämnen med er. Eftersom jag talar varje dag blir min röst högre och klarare. Det visar bara att när ni talar gott får ni mer styrka. Hänge er inte åt onödigt prat. Tala bara när det är nödvändigt. Slösa inte med ord. Om ni talar högt innebär det slöseri med era ord. Bara de som orden är avsedda för bör höra dem. Somliga talar mycket högt

också när de går på gatan. Ingen respekterar sådana personer. De förlorar all respekt. Ni måste bevara er självrespekt och uttrycka den genom ert tal och uppträdande. *Utan disciplin kan man inte må bra.* Vi bör tala och röra oss (eng. talk and walk) på ett värdigt sätt för att vinna andras respekt.

En del människor går snabbt, men jag vill inte gå fort. Varför går jag långsamt? Det är bara för att ge er längre tid för darshan. Jag kan gå mycket fortare, men tycker inte om det, för om jag går långsamt kan ni alla få så mycket darshan ni önskar er. Jag är lycklig när ni är lyckliga. Jag rör mig långsamt bara för att göra er lyckliga. Om jag går fort kommer många att känna sig olyckliga då de inte får så mycket darshan de hoppats få. Vi bör följa principen *hjälp alltid, skada aldrig.* Vi bör alltid hjälpa andra. Vad ni ska lära er idag är att ni inte bör slösa med mat eller vatten. Tala inte ohämmat. Först när ni fäster avseende vid era egna ord kan ni vinna andras respekt.

Var ödmjuka och respektera alla

Studenter!

Ni må studera flitigt och få goda betyg och avlägga examen, men detta är inte tillräckligt. Det är också nödvändigt att ni väljer ett liv med höga ideal. Ni bör utveckla självförtroende och följa ert samvetes röst. När ni lyssnar till samvetet kommer ni säkerligen att uppnå en fram-

trädande position i livet.

Ni känner alla till Abraham Lincoln. Han föddes i en fattig familj. I sin barndom hade han inte ens tillräcklig med mat. Han hade inga ordentliga kläder att ha på sig i skolan. Hans klasskamrater som hade rika föräldrar brukade göra narr av honom. En dag kom han gråtande hem från skolan då han inte stod ut med förödmjukelsen hans klasskamrater utsatte honom för. När hans mor frågade honom, sade han att hans klasskamrater gjorde narr av hans fattigdom. Han bad sin mor om nya skolkläder. Hans mor tröstade honom och sade: ”Min son, låt andra säga vad de vill. Du respekterar alla. Hata ingen. Förstå vår familjs situation och handla enligt denna. Med vår låga inkomst har vi inte råd att köpa nya kläder till dig. Håll dina kläder rena och snygga. Utveckla självförtroende. Bevara din självrespekt.” Hans mors ord gjorde ett outplånligt intryck på Lincolns ömsinta hjärta. Han var mycket artig och respekterade alla. Han följde sin mors råd och blev så småningom Amerikas president. Han kunde nå en sån upphöjd position eftersom han respekterade alla och utvecklade självförtroende. Låt aldrig egot förleda er till att uppträda respektlöst mot någon.

Här är ett exempel från min egen barndom. När jag var elev i tredje och fjärde klass ägde jag bara ett par byxor och en skjorta. Jag hade inte råd att lämna bort dem till tvätt och strykning. Varje dag efter skolan brukade jag svepa

in mig i en handduk och tvätta mina kläder. Jag brukade lägga glödande kol i en liten metallask för att stryka dem. Senare hade jag två uppsättningar av dessa kläder som räckte hela året. Närhelst Pedda Venkama Raju (denna kroppsfar) frågade om jag behövde nya kläder, brukade jag svar: ”Jag har tillräckligt mycket och behöver inga nya.” Jag ville inte slösa med pengar. *Att missbruka pengar är av ondo.* På den tiden kostade en skjorta plus byxor bara några anna, så kläder var mycket billiga då, men ändå bad jag aldrig att få nya. Jag gjorde alltid arbetet själv. Även nu gör jag själv arbetet. Människor må tro att Svami har ett antal tjänare som utför arbetet åt honom. Jag behöver ingen som tjänar mig; jag förväntar mig ingen hjälp av andra. Sedan min barndom har jag respekterat alla. I dag respekterar hela världen mig. Som jag sade till er häromdagen förhåller det sig så att när man älskar och respekterar alla blir man älskad och respekterad av alla. Älska alla oberoende av samhällsklass, språk, religion och nationalitet. Då kommer Gud att överösa er med Sin kärlek. Ju mer ni tjänar andra i en anda av självupppoffring, ju högre når ni i andlig växt. När allt kommer omkring förlorar ni inget om ni respekterar alla.

Studenter bör vara ödmjuka mot andra och respektera dem. De bör inte tilltala äldre på ett respektlöst sätt, men dagens studenter saknar respekt och omtanke till och med för sina föräldrar. De bär alla sorters fantasifulla kläder och

strövar omkring planlöst. Om ni vill vinna aktning måste ert uppträdande vara gott. Älska och respektera alla. Då kommer alla att älska er. I dag respekteras jag av hela världen eftersom jag respekterar alla. Jag tilltalar de hängivna med bangaru och talar kärleksfullt till dem. På samma sätt bör också ni lära er att tala på ett behagligt sätt. Ni får aldrig använda hårda ord. Tala alltid mjukt och vänligt. Lincoln levde under stor fattigdom men kunde ändå lyckas i livet på grund av sin ödmjukhet och sitt självförtroende. Följ hans ideal. Hans mor arbetade hårt för att uppfostra honom. Alla kvinnor arbetar hårt för att upprätthålla sin familjs

värdighet och respekt. Dessa ideal saknas i människans liv i våra dagar. De vill leva i lyx. Det är inte bra. Var nöjda med vad ni har. Hys inte överdrivna begär.

Studenter!

Mycket helig undervisning finns i Upanishaderna. Tillämpa den och uppnå gott anseende.

(Bagavan avslutade sitt tal med lovsången "Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin...")

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*,
september 2003, s. 266-273.

Vad är det som får dig att tro att "görande" är så viktigt? Behåll jämvikten. Då bekymrar du dig inte om "att göra" eller "inte göra", framgång eller misslyckande. Jämvikten blir inte störd av någotdera. Låt minnenas vågor, begärens stormar och känslornas eld passera utan att störa din sinnesro. Iakitta bara allt. Att engagera sig är att klamra sig fast och begränsa sig. Var villig att vara ingenting. Låt all dualism försvinna i din neutrala hållning.

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sai Baba, den helige mannen och psykiatern*, s. 228.

SAMTAL MED SAI BABA

kapitel II

Hislop: *Svami säger att det är Gud som gör allt inte ni, men den almäna uppfattningen i hela världen är att människan är ansvarig för sina handlingar.*

Sai: Du är Gud. Så länge du uppfattar dig som människa kan sådana tankar uppstå. H: "Så länge du uppfattar dig som människa," innebär det att människostadiet beror på ens vilja?

Sai: Det handlar inte om vilja. Bara en fråga om att vara förvirrad. Det är en vanföreställning. Du kommer hit med tvivel. Svami vet det, så han ger dig tillfälle att fråga. Om en vis man (jnani) kommer, en man som har direkt erfarenhet av det gudomliga, frågar inte Svami honom vilka hans tvivel är. Det faktum att du har frågor visar på att du befinner dig på den världsliga nivån. Babas undervisning varierar alltefter personens nivå. En lärare i skolan kan samtidigt vara en berömd vedisk lärd, men när han lär ett barn att läsa så säger han bara: "Detta är bokstaven 'A'. Detta är 'B' och så vidare. En mor kanske ger ett barn bröstmjölk, ett annat lättsmält föda, ber kocken servera mat till ett tredje och ber den äldste sonen servera sig själv. Fastän hon behandlar barnen olika är hennes kärlek till dem densamma. Människor befinner sig på fyra olika stadier, och Gud ger varierande men lämplig hjälp alltefter detta. På det första stadiet befinner sig de människor som lever i nöd. På det andra är de som eftersträvar välstånd. På det tredje stadiet finns de som ägnar sig åt att söka sanningen och på det fjärde stadiet finns de vise. För närvarande finns hos dig en blandning av

medvetet och undermedvetet. Detta leder till förvirring och tvivel. På det omedvetna stadiet finns inga yttre intryck. I det övermedvetna stadiet finns inga tvivel, utan beslutsamhet; på detta stadium finns ingen kropp och inget sinne, fastän det kan förekomma visioner. Det finns ytterligare ett stadium, bortom det övermedvetna. Detta är gudomligt medvetande, där endast Gud finns. I det övermedvetna stadiet finns fortfarande en mycket svag dualism, till en upplevelse av givare och mottagare. I det vanliga stadiet finns tre aspekter: Givare, gåva och mottagare. I gudomligt medvetande finns bara givaren. I själva verket är allt annat än den Ende falskt, även andliga övningar. Här kan tvivel uppstå. Hur kan dessa, något falskt, leda till något annat än falskhet?. Det förhåller sig så här: Drömmar är överkliga, men de kan bli så påtagliga, så skrämmande att man vaknar. Det är på samma sätt med andliga övningar. För att de ska bli så effektiva att man vaknar upp till verkligheten måste de utföras så ihärdigt att man når det övermedvetna, där både kroppens och sinnets gränser överskrids. Det är från detta djupa transcendentala stadium som sanningen flammar upp med full kraft.

H: *Man hör talas om olika vägar till självförverkligande. Vad innebär detta?*

Sai: Det finns tre vägar. En är hängivenhetens väg där gurun vägleder och allt överläts till honom att fullgöra. Därefter har vi upplevelsen att Gud är allerstädes närvarande. Framtiden går upp i nuet, och det förflutna viker undan för nuet. Gud är allerstädes närvarande, så nuet är Gud. Detta är kunskap. Sedan kan man välja att överlämna sig till Gud, men detta innebär inte bara att utföra alla handlingar i Hans namn. Att överlämna sig till Gud innebär att hela universum upplevs som Hans kropp. Det betyder att den som handlar, handlingen och föremålet för handlingen alla är Gud. Detta tillstånd kan inte framtvingas. Det kommer naturligt. Tron är grunden och överlämnandet till Gud är målet.

H: *Vilken är genvägen bland de många vägarna till självförverkligande?*

Sai: Genvägen är denna: Guds namn är fröet. Kärlek är vattnet som får grödan att växa. Disciplin är stängslet som skyddar den växande grödan. Åkern där säden växer är det andliga hjärtat. Säden som skördas är sällhet.

H: *Varför skulle man försöka uppnå självförverkligande när man alltid är självförverkligad?*

Sai: För närvarande finns i sinnet en sammanblandning med sinnenas värld. Sinnet har inte fullständig koncentration.

H: *Svami, det behövs tid för ett flygplan att flyga till Indien, men varför behövs tid för självförverkligande? Är inte ett omedelbart uppvaknande möjligt, helt oberoende av tiden?*

Sai: Omedelbart uppvaknande oberoende av tiden? Ja, det är möjligt. Om tron är fullkomlig och äkta kommer nåden reservationslöst just i det ögonblicket – precis som man hör ljudet och ser kulan i samma ögonblick.

H: *Men Svami, om man tror att man verkligen har fullständig tillit, så bedrar man alltså sig själv?*

Sai: Så länge man tror man har tillit, har man det icke. Samma sak är det med den som är medveten om att han mediterar – han mediterar inte. Först när meditationen är automatisk, varar hela dagen, mediterar man. Fullständig tillit uppnås genom andliga övningar, precis som staden Bombay nås genom att närma sig den.

H: *Som andliga övningar beskrivs tycks de felaktiga, då de innebär en medveten ansträngning med syfte att bli belönad. Det tycks mig som om de är sanna endast om de är spontana. Det vill säga, när man naturligt älskar Gud, kan man inte annat än älska Gud, och kan inte göra annat än söka efter sanningen.*

Sai: Det är som du säger, men du har inte upplevt denna spontana kärlek till Gud; det är fortfarande bara en tanke. Du är övertygad om att du hyser en medfödd kärlek till Gud. Denna övertygelse är följden av att du har utfört andliga övningar under många liv.

En besökare: *Vilka är det rätta andliga övningarna för pensionärer.*

Sai: Meditation morgon och kväll. Ägna dagen åt gott arbete.

En besökare: *Vilka övningar är lämpliga för kvinnor?*

Sai: Kvinnor har ansvaret för hem och familj. De har mycket att göra. De kan meditera morgon och kväll. Under dagen måste allt arbete som utförts för andra nu utföras som gudsdyrkan. Det är de bästa övningarna för kvinnor.

kapitel III

H: *I taxin från flygplatsen i morse berättade chauffören att också han hade underbara erfarenheter av Svamis mirakler (lilaa), och personal på flygplatsen i Bombay berättade mirakulösa historier om händelser i deras hem.*

Sai: Mirakler förkommer över hela Indien i många miljoner hem. Svami döljer Sina

obegränsade förmågor så att Hans mirakler inte ges publicitet. De som styr landet vet, men de håller tyst. Om dessa fakta skulle offentliggöras skulle miljoner människor samlas runt Svami.

H: När miljoner människor samlas runt Svami i framtiden, finns då inte längre möjligheten vi har i dag att komma i Svamis närhet?

Sai: Jo då. Om Baba är nöjd med någon kan denne forfarande komma nära. Det är Babas vilja.

H: Bara ett relativt fåtal är lyckliga nog att få se Svami och inse att det är Gud som kommit inom synhåll för oss.

Sai: Man ser ett flygplan i skyn. Man kan inte se piloten, men man vet att det finns en sådan. För att se piloten måste man köpa en biljett. Universum har också en Pilot. Det är Gud. För att få se Honom behövs "biljetten" Hans nåd. Denna kan vinnas med olika former av andliga övningar. Deras gemensamma grund är kärlek. Deras verklighet är kärlek. Utan kärlek har ingen av dem något värde. För att vinna Guds nåd är tro nödvändig. Utan kärlek kan ingen tro finnas. Den kärleken finns i hjärtat och strömmar spontant fram ur det. Denna kärlek som uppfyller hjärtat är Svami, som bor i hjärtat.

H: Vad är en hundra procentig gudstro?

Sai: Hundraprocentig gudstro kommer från Gud (atman). Fullständig tro är oföränderlig. I smärta och sorg förblir gudstron oförminskad. Mjölk kan jämföras med livet. I vasslan finns ingen olja. Smör har en del rester av vatten – detta är det goda och det onda. När smöret kokas märks en kort stund en dålig lukt. Denna lukt uppkommer när de återstående orenheterna kokas bort. Behåll dock tron under denna period. Då återstår rent skirat smör (ghee). Detta är visdom. Syftet med visdom är frihet.

Ur: *Conversations with Bhagavan Sri Sathya Sai Baba*, s. 27-31.

DEN INRE DÖRREN

Fråga 154: Svami! Vad ska man avstå ifrån? Vad måste offras?

Bhagavan: Ni behöver inte dra er undan världen. Många misstar sig i detta avseende. Ni måste inte offra världen. Ni måste frigöra er från världsliga tankar och känslor. Ni måste hört talas om Ramananda Tirtha, en som givit upp det världsliga. Han var gift och hade också en son. Han övergav sin familj. En dag när hans hustru besökte honom vägrade han att se på henne och vände bort huvudet. När hustrun såg detta sade hon till honom: "Svami! Då du känner att jag är din hustru ser du inte på mig utan vänder bort ditt ansikte. Jag känner inte så, inte alls." Det var då hon gav honom den ockra klädnaden. Så ni behöver inte dra er undan världen. Ni behöver bara undvika världsliga tankar. Ni måste inte offra era ägodelar (eng. properties) ni måste utveckla en nära relation (eng. proper-ties) till Gud.

Fråga 155: Svami! Vad är verklig lycka? Hur ska vi uppnå den?

Bhagavan: Ni måste alla först inse vad lycka egentligen innebär! Jag vill att ni uppnår sällhet, inte bara lycka. Lycka som ni uppfattar den är inte verklig lycka. I själva verket ligger sann lycka i att bli ett med Gud. Detta kan ni uppnå genom att söka kontakt

med det gudomliga inom er. Med andra ord, genom att bli medvetna om er inre gudomlighet kan ni också vinna lycka i världen. Lycka uppstår när man lär sig tycka om det man måste göra, inte när man gör det man tycker om.

Fråga 156: *Svami! Vi möter en del människor som inte är lyckliga. Det tycks som om de förvägrats lycka en gång för alla. Hur kan sådant ske?*

Bhagavan: Ni måste förstå att sinnet är huvudorsaken till allt detta. Om ni vänder ert sinne mot Gud kommer ni att bli lyckliga. Om ni vänder det mot världen, kan ni inte vinna bestående lycka. Se här, om du vänder fläkten mot dig, då får du en vindpust. Om du vänder den åt andra hållet får du inte någon vindpust. Om du får en vindpust eller inte beror på hur du riktar fläkten.

Fråga 157: *Svami vill att vi söker enheten i mångfalden. Du förväntar Dig att vi blir medvetna om denna enhet. Är detta möjligt?*

Bhagavan: Det är absolut möjligt! Allt i den här världen har fem aspekter. Av dessa är tre oföränderliga, medan de andra två är föränderliga. De första tre är: Varande (asti), medvetande (bhati), sällhet (priyam) och de är oförgängliga. De kan också benämnas sat, chit och ananda. Därtill kommer de två föränderliga aspekterna: Form (rupa) och namn (nama). Namn och form är beroende av de tre ovannämnda oföränderliga aspekterna: Sanning, medvetande och sällhet (sat, chit, ananda). Ett exempel: Ni ser havet, dess vågor och dess skum. De hör ihop. Det ena kan inte existera utan det andra. Vågor uppstår ur havet. Vågorna är inte oberoende. Vi ser skum bildas på vågorna. Utan vågor finns ingen möjlighet för skummet att bildas på deras toppar. Vi har således till synes tre former med olika namn: Hav, våg och skum, men i själva verket utgörs alla tre av samma vatten men de har olika namn eller hur? Havet representerar den andliga sanningen. Vågorna står för skenbar eller falsk identitet, medan skummet motsvarar världslig eller materiell sanning.

Fråga 158: *Svami! Är andliga övningar ett måste i vardagslivet? Är de obligatoriska?*

Bhagavan: Ja, det är helt nödvändigt att man gör dem varje dag. Diskar man inte köksredskapen varje dag för att hålla dem rena? Utveckla orubblig tro och totalt överlämnande tills ni uppnår stabilitet. Det är ytterst viktigt att utföra dagliga andliga övningar.

Ni ser att risfälten vattnas varje dag, annars torkar grödan ut och dör. Däremot behöver inte höga träd, som eucalyptus, banyan, neem och så vidare, daglig bevattning. Varför? Skälet är enkelt. Deras rötter är djupa. De når grundvattennivån och tar upp näring till hela trädet. Det tycks förvånande att små späda plantor behöver vatten

varje dag, medan väldiga träd inte behöver det. Små plantors rötter tränger bara några centimeter ner i jorden och kan inte nå vattnet längre ner, men träden har rötter som sprider sig och når djupt ner till grundvattnet. På liknande sätt måste ni utföra andliga övningar varje dag tills er tros rötter har trängt djupt ner i ert hjärtas inre. Rötterna hos er nuvarande tro rötter liknar dem hos en liten planta. De har ännu inte trängt djupt ner i ert hjärta, och därför måste ni utföra dagliga övningar.

Fråga 159: *Svami! Stor vikt läggs vid andliga övningar, men vi finner det svårt att utföra dem. Hur ska man bära sig åt?*

Bhagavan: För att åstadkomma eller uppnå något i livet är det nödvändigt att utföra övningar. Att gå, tala, läsa, äta, skriva, allt i livet lär man sig genom att öva. Hur lär sig ett barn gå? Det är uppenbart att det är bara genom övning. Sångare övar mycket. När det gäller bilkörning måste man öva. Ratten sitter på ett ställe, bromsen på ett annat, kopplingen för sig osv. Ändå kan ni lära er köra, bara ni övar. På samma sätt är det med andliga övningar.

Svami! Vilken roll har gurun på den andliga vägen?

Bhagavan: Man bör ha fullständig tillit till gurun. Anta att ni vill göra en utflykt till en stad. Ni vet inget om staden eftersom ni aldrig varit där. Vad ni gör är att ta hjälp av en guide som visar er runt i staden. Ni ifrågasätter inte guiden på något sätt eftersom ni är helt nya i staden. På samma sätt måste en guru som har djupgående kunskap och erfarenhet följas till punkt och pricka. Han bör inte ifrågasättas, betvivlas eller visas olydnad i något avseende.

Ni finner också vägskyltar vid vägkorsningarna som anger riktningen till olika platser. Detta är allas erfarenhet. För att nå den plats ni valt måste ni följa vägskyltens anvisning. Ni förväntar er inte att skylten tar er till ert mål. Ni måste själva färdas den väg skylten visat er. En guru visar er på samma sätt den andliga vägen, lär er de tekniker ni måste utöva, och förklarar i detalj allt ni behöver på den andliga vägen. Men ni måste själv gå den och göra det arbete som behövs för att nå målet. Ingen annan kan göra det åt er.

'Guru' är ett teluguord med två stavelser –'gu' och 'ru'. Ordet har två betydelser. 'Gu' är mörker (okunnighet), 'ru' är ljuset (visdom) som skingrar detta mörker. I den andra betydelsen står 'gu' för den som saknar egenskaper och 'ru' för formlös. Därför betecknar guru en som undervisar er om det gudomliga som inte har några specifika kännetecken eller någon form. En sann guru tänker på sina lärjungars bästa. Han talar om för dem vad som är gott och inte vad som är omtyckt. En sann lärjunge följer mästaren helt och hållet.

Fråga 160: *Svami! Vi känner att resultaten låter vänta på sig i våra andliga övningar. Vi när inga snabba resultat, åtminstone inte utifrån våra förväntningar. Vad säger Svami om det?*

Bhagavan: Ni har inte den rätta förståelsen av vad andliga övningar innebär. Som ni vet börjar man i den här världen sina studier i barndomen. Efter lågstadiet fortsätter man i mellan- och högstadiet, därefter i gymnasiet och sedan på universitet. Efter femton år av intensiva studier och hårt arbete får man sin examen. Detta vet ni av egen erfarenhet. Hur mycket arbete har ni inte lagt ner för att klara av er examen? Har det inte tagit er lång tid? Ni bemödar er så hårt för att få denna utbildning och examen och för att förtjäna ert uppehälle. Hur lång tid kan det då inte ta och hur mycket energi måste ni då inte lägga ned på att förtjäna Guds nåd, som är den eviga andliga sanningen? Tänk efter själva. De är ett stort misstag att vänta sig snabba resultat av andliga övningar.

Fråga 161: *Svami! Är Svami nöjd med vår meditation?*

Bhagavan: Kallar ni det ni dagligen ägnar er åt för meditation? Nej, ni utför den inte på rätt sätt. Vad det än är, så är det absolut inte meditation. Det är bra att ni sätter er för att meditera, men ert sinne tänker på vad ni skall köpa, ni tänker på vad ni ska äta till lunch. Eller ni tänker på den som tvättar era kläder, när han kommer med era strukna kläder. Kan det kallas för meditation? Absolut inte.

Ett litet exempel: Ni sitter här och väntar ivrigt på att Svami skall komma. Varje ljud av en dörr eller bil väcker er uppmärksamhet eftersom Svami kan komma när som helst. Ert sinne är helt koncentrerat på Svami, och ni börjar tänka på vad som händer när Svami kommer, eller hur? Om ni däremot är mentalt upptagna av annat och inte vakna, kommer ni inte att märka Svami, även om han kommer och ställer sig framför er.

Därför är det viktigaste i meditationen att vara hundra procentigt koncentrerad på Gud. Ni måste vara helt koncentrerade och ha en orubblig sinnesjämvikt.

Fråga 162: *Svami, hur mycket bör vi studera och lära oss för att kunna ägna oss åt andliga övningar? Hur detaljerat bör vi känna till de heliga skrifterna för att kunna börja med våra andliga övningar?*

Bhagavan: Så många detaljer är inte nödvändiga. Vi ser de flesta människor läsa böcker. De lyssnar till tal under ett antal år, men till vilken nytta? De gör inga framsteg på den andliga vägen. Vad är orsaken? Det är brist på övning som hindrat deras framsteg. I själva verket måste ni inte läsa så många böcker. Ni behöver inte lära er

särskilt mycket. Om ni klart och grundligt förstår en sak räcker det. Om ni praktiserar en sak så räcker det. Varför lära sig mycket men inte ens tillämpa minsta lilla? En liten nål räcker för att begå självmord med, men för att döda andra krävs en pistol, en revolver eller en kniv. På samma sätt behöver ni, för att undervisa andra, lära er mycket genom att läsa en hel del. Men för att uppnå egen befrielse och förverkligande räcker det att en sak övas efter bästa förmåga. I livet är därför tillämpningen viktigare än kunskap och inläring.

Fråga 163: *Svami! Vi är verkligen lyckligt lottade som fått lyssna till Dig. Vi befinner oss i ett tillstånd av sällhet. Bara Du kan besvara våra frågor på detta sätt utifrån Din oändliga medkänsla. Ingen annan kan göra det. Svami, förlåt denna fråga. Det är nu uppenbart för oss vad inre andligt sökande innebär, men varför lyckas jag inte med detta? Varför är mitt sinne oroligt? Är det sinnets natur att vackla? Är det sinnets oberäkneliga natur som hindrar mig från att kunna koncentrera mig på att utforska det andliga?*

Bhagavan: Du klagar över att ditt sinne är oberäkneligt, och att du inte kan koncentrera dig. Det är inte sant. I själva verket finns inget egentligt sinne. Det är inget annat än en mängd begär. Det är en mängd tankar. Det kan liknas vid ett tygstycke med tätt sammanvävda trådar. När du avlägsnar trådarna en efter en upphör tyget att existera. På samma sätt gäller att när begären och tankarna upphört, existerar inte sinnet längre. Detta kallas att utplåna sinnet.

Du säger att ditt sinne vacklar. Det är inte heller helt sant. Du ser ett träd här. Bladen rör sig. Varför? Det är vinden som får trädets blad att fladdra, men när det inte blåser rör de sig inte. Därför beror rörelsen på vinden, inte på någon egenskap hos bladen. På livets träd fladdrar människosinnets blad när begärens vind blåser.

Du säger också att du inte kan koncentrera ditt sinne. Det är inte heller sant. Hur kan du cykla eller köra din bil utan koncentration? Är det inte farligt? Orsakar det inte olyckor? Hur kan du koncentrera dig för att köra bil eller cykla? När du läser en bok, en tidning eller vilket tryckt papper som helst. Hur kan du koncentrera dig? Hur kan du förstå allt som står i en bok utan koncentration? Utför du inte i ditt yrkesliv arbetet med full uppmärksamhet och koncentration? Utför du det med ditt sinne engagerat på annat håll, tankspridd? Gör du det, blir inte arbetet lidande? Du skulle utan vidare ha blivit avskedad från din tjänst om du utfört ditt arbete utan koncentration. Koncentrerar du inte ditt sinne på varje handling du utför i ditt dagliga liv? Jo, det gör du utan tvekan. Koncentration av sinnet tycks bara bli svårt bara när Gud är målet. Är det inte beklagligt? Sinnet är stabilt och det koncentrerar sig lätt och naturligt. Bristande förmåga att koncentrera sig på Gud innebär att du inte kan uppbringa lika mycket kärlek och intresse för Honom som för världsliga ting. Koncentrationen beror

alltså på graden av intresse. Du kan alltså inte skylla på sinnet om koncentrationen brister. Sinnet är som en spegel. Det återspeglar bara det som finns framför det. Därför betonar jag ofta vikten av goda och rena tankar. Sådana tankar, sådant sinne. Den som har sinne (manas) är en mänsklig varelse (manishi), som du vet. Det som räknas som mest värdefullt i denna värld är en diamant. Diamant (eng. diamond) symboliserar sinnets utplånande (die-mind).

Fråga 164: *Svami! Tack vare Dina gudomliga tal och Din nåd förstår vi nu hur viktig hängivenhet är, men tro är hängivenhetens grund. Hur ska man få tron att växa, Svami?*

Bhagavan: Vilken dum fråga du ställt! Vad menar du med att få tron att växa? Kan du odla den? Är det en vara som kan köpas i en affär? Den kan varken skänkas bort eller tas emot. Tro är en naturlig egenskap hos dig. I själva verket är tro (vishvaasa) ens andning (shvaasa). Utan den skulle du inte kunna andas.

Begrunda ett kort ögonblick hur du utför dina dagliga rutiner med eller utan tro. Du kommer snart att upptäcka att alla dina handlingar, både världsliga och andliga, uteslutande grundas på tro. Du ger dina kläder, dyrbara skjortor och sportkläder till en tvättinrättning med full tillit till att du får dem tillbaka, tvättade och strukna. Om du misstänker att kläderna blir stulna, lämnar du bort dem då? Ytterst värdefullt guld lämnas i god tro till guldsmeden för att formas till smycken. Om minsta spår av tvivel uppstår i ditt sinne, skulle du då överhuvudtaget lämna bort det värdefulla guldet? Du går till en frisör för att klippa dig. Hyser du ens ett ögonblick känslan att han skulle kunna skära dig i halsen med kniven istället för att använda den på huvudet? Du böjer i god tro ditt huvud framför frisören för att bli klippt. Med samma tillit lägger sig en patient på operationsbordet och låter sig opereras av en kirurg. Tvivlar du på att ditt liv vilar tryggt i hans händer? Nej. Så vare sig det rör sig om en tvätterska, en guldsmed, en frisör eller en läkare, så anlitas de i god tro. Så tro är en naturlig gåva från Gud till människorna. Att sakna tro är onaturligt och konstlat, men det tragiska är att du har fullständig tro till alla andra utom till Gud. Är inte detta mycket beklagligt?

Hängivenhet och tro är som de två ögonen på en levande varelse eller de två hjulen på en cykel eller de två vingarna på en fågel. Man säger att utan tro kan inte ens en myra förflytta sig en millimeter. En fågel kan inte flyga högt utan tro. En fågel slår sig ner på en gren. Grenen kanske böjer sig eller svajar, men det bekymrar inte fågeln. Varför? Därför att fågeln har fullt förtroende för sina vingar. Han litar på dem men inte på grenen. Så allt beror på ens tro.

Hur vet du vem som är din far? Det är din mor som vet och kan visa dig din far. Du litar helt på din mor. Annars får du aldrig veta vem din far är. Almanackan upplyser dig om datum och dag och du går efter detta. Hur ska du annars kunna veta

att det är måndag den 14:e maj idag? Dagen har inte dykt upp framför dig med en skylt i pannan som upplyser om veckodag och datum. Du har full tilltro till allt du hör på den indiska radions nyhetsrapportering och till de olika nyhetsspalterna du läser i tidningen. Du tror alltså på vad du hör på radion, ser på tv, läser i tidningarna, men du tror inte på vad våra rishier har sagt eller på de tänkvärda ord eller den undervisning som våra forna vise och helgon har gett i Vedaskrifterna och andra heliga skrifter. Vedaskrifterna kallas Guds verk. Du tror inte på dem. Hur konstigt och beklagligt är inte detta. Begrunda det en stund!

Fråga 165: *Svami! Varför är en del människor inte gudshängivna? Hängivenhet verkar inte ha något utrymme i deras liv. Skulle Svami vilja säga oss skälet till detta.*

Bhagavan: Det är mycket enkelt. Det är enbart p.g.a. av sinnliga njutningar att människor inte är benägna att vända sig till Gud. Meningslös oro inför framtiden, omåttliga begär, byggandet av luftslott är vad de ägnar sitt liv åt. Ambitioner om att uppnå höjder de inte gjort sig förtjänta av och alltför många bindningar till familjen och världen. Allt detta är faktorer som gör att människor inte är gudshängivna. Det finns inga andra orsaker.

Du känner till gungbrädan som barnen leker på. Om ena ändan höjer sig, så sänker sig den andra och tvärtom. Likadant är det om du fokuserar på världen så minskar din kärlek till Gud, men om däremot din kärlek till Gud ökar (d.v.s. bliver den tunga ändan av gungbrädan), så minskar din bundenhet till världen (brädans andra ände blir lättare). Så fungerar balansen eller hur?

Jag ska ge dig ett annat exempel; det handlar om en magnet. Den drar till sig järnfilspån, men ibland fungerar inte detta. Varför? Om järnstyckena är rostiga och dammiga attraheras de inte av magneten. På motsvarande sätt gäller att personer som påminner om järnstycken, dammiga och rostiga av världsliga begär, inte dras till Gud, den 'gudomliga magneten'. Har du nu fått klart för dig nu varför somliga inte är gudshängivna?

Fråga 166: *Svami! Kan Svami ge vår andliga strävan rätt inriktning. Hur bör den fortsätta? Som flödet av en flod? Vilka restriktioner måste man iaktta?*

Bhagavan: Allt måste ha sina gränser förutom vilka du kommer att löpa risken att ställas inför faror. En flod vars flöde begränsas av höga stränder på båda sidorna, tjänar bevattningssyftena bättre. På liknande sätt har livets flod två höga stränder, en på varje sida, nämligen: 'Tvivla aldrig' och 'genom uppriktighet uppnår man visdom'. Ert livs flod måste flyta fram mellan dessa båda stränder. Er tro får inte rubbas. Den får inte vackla. Tron måste vara stark och djupt förankrad. Inga motgångar och ingen

negativitet får leda till att ni förlorar tron.

Ett liv utan tro är som en burk med hål i. Ni vet att vi bara vattnar växternas rötter. Vattnet fördelas ändå till växtens alla delar. Ni vattnar inte stammen, grenarna och bladen separat. På liknande sätt, om trons vatten tillförs ert livs rötter, tar det hand om allt annat som livet för med sig. Livets träd håller sig vid liv om trons vatten tillförs dess rötter. Utan detta vatten torkar trädet ut och dör. Det blir ved av det. Om ni någon gång tvivlar är allt ni gör förgäves och ingenting bär frukt. Ingen kunskap och inga andliga övningar i världen kan hjälpa er om ni låter tvivel slå rot i ert sinne.

En liten illustration: Det fanns en lärde man i en viss by. Varje dag brukade en mjölkerska från grannbyn komma med mjölk till honom, varvid hon fick ta sig över en flod i en båt. Därmed kunde hon inte undgå att bli lite sen med mjölken. En dag frågade den lärde henne vad som orsakade förseningen. Hon svarade: "Åh, lärde man! Jag måste ta mig över floden i båt varje dag för att leverera mjölken. Jag kan bara få plats på den andra överfarten, för båtsmannen tar bara ombord alla byns äldsta på den första. Det återstår inget annat alternativ för mig, därför blir jag sen." Då sade den lärde: "Hör på! Varför måste du komma med båt? Jag föreslår att du bär mjölk-krukorna på huvudet och tar dig över floden själv medan du sjunger Guds namn. Floden kommer då att vika undan och du behöver inte vänta på båten."

Mjölkerskan trodde på vad den lärde sade, och nästa dag kunde hon komma i tid och gav honom kukan full med mjölk. När han då frågade hur det gått berättade hon att hon kunde komma i tid genom att helt enkelt följa hans instruktioner. Den lärde blev därvid mycket förvånad och kunde inte tro henne och beslöt att själv få det bekräftat. Han sade till henne: "Bra! Nu när du återvänder tänker jag följa med och se på när du tar dig över floden sjungande Guds namn och floden viker undan för dig så att du kan ta dig över den." Båda kom fram till flodstranden. Mjölkerskan agerade helt enligt den lärdes instruktioner, dvs. sjöng Guds namn. Den lärde ville göra på samma sätt. Han steg fram och lyfte upp sin dhoti till knäna så att den inte skulle bli våt. Han gick ut i floden steg för steg men tvivlade på att han skulle undgå att drunkna. Hans farhågor besannades och han drunknade. Tron fick mjölkerskan att klara sig över floden, medan den lärde inte trodde på sina egna ord. Därför drunknade han.

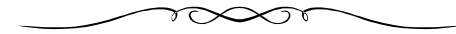
Den höga stranden på andra sidan livets flod som styr dess flöde är uppriktighet och uthållighet (sraddha). Dessa egenskaper leder till visdom (jnana). Du lägger ner hela din själ i arbetet endast om du älskar det. Du måste ha fullständig tro och kärlek för att utföra arbetet så.

En student klarar inte examensproven om han inte tror att han kan läsa ämnet, tycka om det och studera det helhjärtat. Därför är tro (vishvaasa), kärlek (prema) och uthållighet (sraddha) de tre steg som leder till framgång i dina försök. En affärsman

eller en advokat eller en läkare måste ha uthållighet för att vara framgångsrik i sitt yrkesutövande.

För att uppnå kunskap (jnana) måste du alltså göra ditt bästa och vara ihärdig. Vilken slags kunskap bör man uppnå? Inte fysisk, materiell eller världslig kunskap. Det är praktisk kunskap du uppnår när du anstränger dig och är ihärdig. Därför utgör dessa egenskaper, tveklöshet och ihärdighet, de två stränderna som styr livets flod. Tvivlarna förgås, och de som gör sitt bästa och har tro uppnår visdom.

Ur: *Satyopanisad*, vol. 2, s. 221-237.

Tror du att jag skulle låta dig lida om det inte fanns ett skäl till det? Öppna ditt hjärta för sorgen och smärtan liksom du nu gör det för glädjen och lusten, för bakom dem finns min vilja. Allt sker för ditt eget bästa. Välkomna lidandet som en utmaning. Vänd dig inte bort från det. Lyssna inte på ditt sinne, ty sinnet är bara ett annat orf för "behov". Sinnet alstrar behov. Det manifesterade sig som den här världen därför att det behövde den. Allt är min plan: att genom pinan av ouppfyllda behov tvinga dig att lyssna till min röst, som, när du har hört den, upplöser egot och därmed också sinnet.

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sai Baba, den helige mannen och psykiatern*, s. 228.

Sathya Sai Information

Utkommer: mars, juni, sept., dec.

Jag begär inte perfekt koncentration eller fullständig försakelse. Jag ber bara om kärlek, en kärlek som ser mig och tjänar mig i alla levande varelser. Jag ber bara att du vänder dig till mig när ditt sinne leder dig in i sorg eller högfärd eller avundsjuka. Ge mig som offer ditt sinnes allra innersta, hur groteskt det än är och hur grymt det än härjas av tvivel eller missräkningar. Jag vet hur det skall behandlas. Jag kommer inte att avvisa dig. jag är din moder. Vart du än beger dig, så är jag där. Jag kan arbeta med dig överallt.

– Sathya Sai Baba

Ur *Sai Baba, den helige mannen och psykiatern*, s. 229